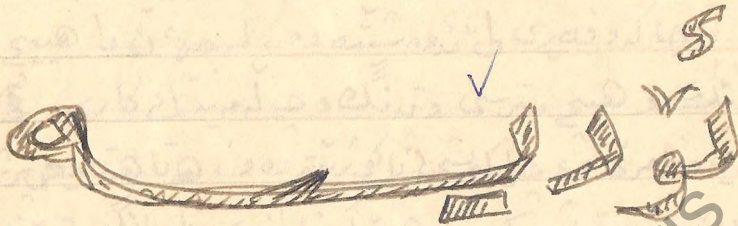

نۆم ئورادى

نۆم ئورادى ۋە ئورادى نۆم ئورادى
نۆم ئورادى ۋە ئورادى نۆم ئورادى
نۆم ئورادى ۋە ئورادى نۆم ئورادى

نۆم ئورادى :

نۆم ئورادى

ۋە ئورادى

نۆم ئورادى

insitut kurde de paris

نۆم ئورادى ۋە ئورادى نۆم ئورادى : ۷ . ئورادى ۱۹۶۷

فطرہ السنۃ
الذیۃ
الربیع

دفتر مدرسہ سی

الاسم	لودیہ
الصف	نورہ ری
المدرسة	ہویدروس
المادة	دہگری
السنة	۱۹۶۵

هَمْ نُو سَرَوَه

خَوَسَ وِلسِي پاسته قينه ، كه لئاوَرِن وِ مِرْدِ تِلْكَ بِي ، نَمَنْدِه كَامِرِي
 وِ سِرْبِ زِي وِ چَاكه وِ فِهْرِي لِي نَمُوه شِنَه وه ، لِه چِهْرِن رَا هِيحِي زِه بِرُوْزِه نَمَلِك
 هِيحِي فِرُو قِلَلِك وِ هِيحِي مَتْرِي وِ تَه نَك وِ هِم لَه مِي تَك كَارِي نَمَلِك نَاكَات .
 گِيَا نَه كِي نَه رِي وِ نَامِرِي وِ ، هِرَا كِه مِي نَا كُوْرِي تَه وه ، هِنَا هِنَا يِه مِرْدِ تِلْكَ نَه دَات .
 چِيْرِي كِي [نُو دِي سِي] يَس كِه بَه رَه مِي كِي نَاوَارِهِي نِيَا وِ بَانْگِي [نُو نَانِ تَان]
 كُوْنَه وِ لَه (...) تِلْكَ لَه مِه مِي شَه وه بَه كُوْنَرَوَه ، لَه لَامِن [لَه وِ مِرْدِ تِلْكَ]
 وه كُوْتَرَوَه بَه كُوْرِي ، لَه مِ جُوْم [دَلْدَارِي] وِ [خَوَسَ وِلسِي] يِه نَه دَهِي .
 دَلْدَارِه كَان : [نُو دِي سِي] يِه لَامِن وِ [بِنِي لَوِي] يِه سُوْرِه رِن ، نَه وِ
 يِه رِي خَوَسَ خِت كِرْدِن وِ مِرْدِ تِلْكَ وِ نَا زَارِي وِ دَاوِيْن يَايِي وِ دَلْ سُوْرِي ،
 بَه اَمِيْر يِه كِرْتِي شَان نَه دَهِن . بَه رَه كِي هِم مَوُو زُوْرِي وِ كَارِه يِه تِلْكَ
 نَاه مَوَارُو ، سَه خِتِي رِيَا ن وِ سَه رَه رَانِي وِ تَه نَك وِ نَا زَارِي تَك نَه كِرْن ،
 لَه نِيَا وِ بَارِ تِنِي خَوَسَ وِلسِي وِ رِن وِ مِرْدِي يِه كِه يِه تِلْكَ وِ نَا يَايِي وِ
 دَاوِيْن يِسِي نَالَه ن . نَه دَهِي خِت يِه سَه رَه جِيَا بُوْنَه وه وِ لِي كِ بَرِيَا نِيَا
 تِي نَه يِرِي ، نَه كِه تَه وه ~~بِه رَه كِي~~ ^{بِه رَه كِي} مِرْدِي كِه نَه كِه وه بَه يِه كِ ، يِه هِنَا سِرْبِ تَك ،
 وِ هِم مَوُو نَه رَك وِ نَا زَارِي ~~بِه رَه كِي~~ ^{بِه رَه كِي} يِه رَه هِنَه وه وِ ، تِلْكَ شَادَه يِه وه .

هَمْ چِيْرِي تَك ، هِم چِهَنْدِه بِيْرُو بَاوَه رِي وَاي تِيَا هِيحِي ، هِم خَوَسَ سَه نِيَا ن
 نَاكَات ، هِم چِهَنْدِه هِنَا يِت تَا يِس مَقُوْصُو لَه سَه رَه بِيُوْن وِ نَه بُوْنِي دَانَه رَه كِي
 ، [لَه وِ مِرْدِ تِلْكَ] نَه كِرِي ، هِم چِهَنْدِه هِي تَابَه تَه وَاوَه تِي دَه رَه كِه وِ تَوَه كِي
 دَانَه وه . بَه لَامِن لَه سَه رَه مِي لَه سُوْرِه يِه كِي سُوْك وِ نَا سَان وِ ، نَه كِه وِ

په وان لاهر چي کرده وه و په دوسته خوښه وليسه کان و ، بيرو
 باوهر و هره د تابه شيرينه کاني مروفايه تي هره ، له ناو
 نه وه هوو کاره اته اضافک و ، په ناو ره ننگ و ، په سوږ
 هينه نه دا ، په هوايي و ته پر و تازه ي ده ^{تايپه} نه بري ، نه مه
 سي هزار اته به يا تيره ري کرده وه ، کور ي ويره ي
 هره تي دا ، وه له خيرو کليک يا اوزه و ناياب خو ي پار استوده و
 ترخي خو ي وون نه کرده وه ^{تکلي} زمانيکي زيده ووش نه ماوه ،
^{کوري} نه هم خيرو کليکي به هره تر جبهه نه کرابي . له بهر نه وه مني
 به توپه زاي ، له سوږه کورنه کرده دا ، که له چي خو ي ، سوږه
 شاره زا کرده ويني ، نه هم خيرو که ناوزه ^{کوري} نه کسي خوښه واري
 کور ي بله م .

نه هم خيرو که ، هره با جان ماني ، په هاوهي که تک و خوښي و
 فه نه يچ په يو ويره دوستان و دلداري و خوښه وستان .
 ها ~~هوا دارم~~ ^{هوا دارم} که نه و خوښي و که تک و قهره ، په خوښه واري
 کور ي ~~نه~~ ^{نه} بهات .

شکر خنده

[خواوه تي پر ويره ي خوښه واري کوردا]
 سلطاني : ۵-۴-۱۹۶۷

یاشی سئسی جه نئی « تراده » ته وار بوو، یونانی به کان که له وجه نند
 به - که وتوفن ، به ر بازه کانیان هه صوو که پانه وه خانی خویان و
 خناری خویان ، به کئلیان نه بی ، که سئ ویسی [ئود ییوس]
 پاله وان بوو . سئ پاله وان ، هه ندی کرده وهی وای نوواند بوو ،
 [یوز ییون] ای خوی نرئی له خوی تووره کرد بوو . سئ سینی
 له راکاندا سوئیدی له خوار دبوو که هتا [ئود ییوس] مای ،
 نه هیلای جابلی تر به پکاته وه به ماله خوسه ولسته که ی خوی
 که [سناکا] هه روه ها خه به سینی به پلسته وه له با ووسی
 رنه دگوزه که ی ، که ناوی [سنیلوی] بوو !
 خوی توله سینه وه ، سوئیده که ی خوی برده سه ر رنه
 کاوله که ی [ئود ییوس] و کوره که ی ناوی [تیلیا خوس]
 بوو تاده عالی خسته چاوه پوانی گوره خوسه ولسته که ی
 خویان بون بینه وه بولایان و خایویان بی ی پروون بینه وه ،
 به لایم به بخیان به با جوو ! .. که ی له گول نه وه لید ، هه ر به
 ههوا بون ، پورتلک له پروان دینه وه ! هه رهی دانستووای
 خاره که بوو ، له وه دلینا بولون که [ئود ییوس] نه ماوه و
 مردوده . له هه صوو دوپه که به کی یونانی در اوسنی وه ، سه ر
 دایان و پیا وه خانه دانه کان پروویان کرده عالی [ئود ییوس]

داوی ماره کردنی رنه جوانه که ی کردیان نه کرد ه به لام [بیلوئی] که نافرته نیی به نلام و خو یا اگر بو له به ایسه کاره ساتی رور کاره ده سنی نه تا به پرووی هم موویانه وه و شوی بی نه کردن ه ه له سه دگوزی خوی مایه وه بو صیرده که ی و هیوای هاتنه وه ی نه دی له دی خوی دانه بری ا

که چی له کول نه وه کول نه وانته دلیان به [بیلوئی] دا کوبوه و داریان بی نه هله هله هله هله و یارانه ده و چه وانه کردنی خویان نه روریتنه ه به لگو دی نه رم بی و گوویان بی بکات ه ه ه لانه ته نه وانته له نه نازه نیی ده هیون . عالی نافرته ته که یان به عالی خویان دانه تا له وی دا نه مانه وه به ته نشت [بیلوئی] به وه به زمو پره زویان نه کردن نان و خویان نه راننده وه و نا ه نکی خوی خویان نه گرا به هیوای نه وه نافرته ته که له قی خوی یانه زبینه وه و دی نه رم بی و به کیک له وانته بکات به صیردی خوی ا که چی له له و ده م دا ، تانه هات رقیان له [تیلما خوس] ای کوپی نه که و دهس و یوهنده دگوزه کانی [لودیسن] هل نه ستا ، تا که بیستنه یاره به کی وه ها ، رور یکیان نیاز یان بووه موویان له ناویین ، تاله ده ست ته نله تا و کردنی نه وانته رور کاره یان بی ا

به در تری ای نه و هر مو الان تیش ، یاله وان دیا نه بوو ، نو دیوس
 له به نذخانه ی دور که کی فریته [کالیسو] ادا توند
 کرابوو ، له سه نه ده ی که نه هم نه وی به دلا هو بووو ، داوی دلاری
~~ایه کرد~~ و ها و سر ری کی که نه که رینو [نو دیوس] به دلی
 نه و لغات ، ~~یانی~~ تاسری بی ~~تبه~~ ختی و هر گنر نامری . به لام
 یاله وان هر دو ~~کالی~~ به قه کانی [کالیسو] چه وانه نه بووو
 نه گوئی دایوو و تو و توه کانی ، نه دلاری نی له گه لا کردیوو .
 له جیاتی نه ده نه و پر تو ها ره در تری نه به ده وه یانه بوورد ،
 که له گوئی ده لیا که دانه نیت و به جا و لی گیژ و و تیره وه
 سیری نه بوله ناوه کانی نه کرد له تا و نازاری گیانی
 خویشتی فرستکی هل نه رست بو کانه نو که ی له [مینا] ادا
 دیو [پینلوی] ای نه خدنه ولسته کی کله ناو نه و ها نووه دا
 نه دیا !

[یوزیدون] ای هوای نری هر له سر دو ر منایه تی نه هوئی
 مایه وه له گه ل (نو دیوس) دا ، به لام خوا کانی تر ،
 به تایبه تی نه هوای بیر و لیک دانه وه ، [نه تینا] ، که ها وه تی
 دو و هاوی کمال بوو ، به زه تی یان به م یاله وانه نا و نه به
 نه هاته وه . نه وه یان به هل زانی که هوای نری له وی نه مایو و
 هووو بو [کیتویا] ، فر مانیا ن رایه فرستته که

[تودیسوس] به ره لایفات و که له لیلیتی بی به خستی که
 هم لیلی ویبیا ته وه بو « نینا کا » . به لام « تودیسوس »
 له پسترا تراله وهی که له ناوه که دا نوقوم بی و خنلی .
 پاش نه وه زوری بی نه هو ، هم هله ی به پاشی زانی ، خوی
 نیا زگار کفیات ، به ره بی بی بو که که که نا طاره کردو ،
 هم نهی خواره مونی له که له خوی را برد و که وته ری به
 ناو زری که دا . . .

خوار پور به ناو زری که دا پوئیت ، به خوسی ایوارد . .
 به لام له پوری پنجه ما [کونیدون] له « نیتویا »
 که پایوه . چای کوت به [تودیسوس] که به که که که که
 بو ، به ناو زری که دا که پوئیت . پری زور هگا . دار دسته
 که ی اوه ساند ، هم وده کان به کیان کت و نه یوله کان
 بزوتنه وه ، ده ستان کرد به شله شله . دوی نه وه
 بایه کان و گیره لوو که کانی بی به ره لاد کرد . ده ستان کرد
 به ووره ووره و گیره گیره به همو هیز و هم به تیگی
 خویانه وه هلیان کرد . [تودیسوس] که چای پروانه
 که کت ، پرستی برآ . دی را خوریا . که وته ترس و له زره وه ،
 له تاو نازی گیانی خوی ، نه پایه وه و هاواری که کرد ،
 دنگوت : « نای چه زه من به د به ختم ! . . خوز که به

« نيزه پيئي له سر بازه کافي تر واده بلور مايه وده هم به چاوي
 خوم نه ديايه که و ا به م په ننه تووشی به نده ي و ته نيالي و
 مردني اماك و ناوور بيم لهم ناواريه يه دا ... »
 ناله و کاته دا که [نوډيوس] له گڼل خوي دانه دوا،
 نه يوله ناوور نه هجا - که وره داي به سر ربا، په رده ي
 که له که ي پارچه بله کرد و خوي دايه ناو گراوه کوه کوه بو
 له نه يوله ... به لاه له گڼل نه مانه ليا هه موي،
 [نوډيوس] نه وه ي له بير نه چوه وه که به هه موي
 هيز يکي خوي وه ده ست لکري به وه نده داره وه که له
 که که که که مابوه وه . هه مابوه ، به ويره ننه ، به ره تاري
 نه يوله ناوه کافي نه کرد و ، خوي له که له به رده کان لانه داو
 نوقوم نه بو به ناو ناوه که دا و ، به رده کوه وه نه ناوه که ،
 تا فرسته ي نزي که دلي پي ووتا و له نزيکي گيانه لاويا
 فرسي دايه گوي ده ليا که وه ، که [نوډيوس] که وته
 که نار ناوه که ، به - نه وي ، له لووت و له ده ميه وه چيکي
 زور لياي زه هاته ده وه . . پاشي نه وه له شي
 له هو له که وت . تاماوه يه کي دريکي وه ک
 لانه يه کي سردو و له وني دا مايه وه . دواي هاته وه
 هوش خوي . به ره به ره هيزي هاته وه به . چي پاست

بوه وه و به یال ساخه که دا ه لله را ، تا که لیته بن سینه لکی
 ته و او له وئی دا پاکسا و هندی گه لای داریشی دایه
 سه - خوی دا ، خوی دایوشی ..

سه - داری سه و دو پرگه به یی کینگی هم بوو نادی [توزرکنا بوو
 هه وئلی به رن هوا « نه تینا » وه سینی که نیازی خستبو دلیه وه که
 سه و به یانی به له هه و هه لعی و کراسی و ده ریخی باوکی و براکان
 خوی له که له خوی بیان بو سه که ناری ده لیا که له وی بیان سووت .
 که سایی فرمائی له به که نیازه که کافی خوی که سه و کراسی و ده ریخی
 یانه نجنه ناوگا لیکه به که وه و به کسترنگ یا لیکین ، دایکشی
 پر سه به ته به لک خوار ده م ریخی به زقا و پره ننگ و سووت
 به لک مری و سووت به کی چکوله ریخی زه تیونی دایه . روونه که
 بو سه وه بوو که له یاش خوستن خوی و له نیزه که کافی له سی
 خویانی لی بهه تون .

کاتی که له جل تن بوونه وه و کولییان کرد ، نایان خوار د .
 یاشی سه وه کراسه کایان را که ند و ده ستیان کرد به توپ
 توپینه . له وکاته دا که یاری به که یان دوا یی سه هات ،
 « نه تینا » ی رن هوا ، ده سی کچه سایی بزواند و له توپ
 تی گرتنه که دا هه له ی کرد . له هیاتی سه می توپه که بگریتنه به کین
 له که نیزه که کان ، فریخی دایه زری که وه . که کانشی

کہ تُوہ یان دے، ہر وہ بہیک دہنک قرینہ ~~کا~~ بُو کردہ
 [تُوڈی یوس] یان لہ خنو خنہ بر کردہ وہ . تُوہی است
 بُوہ وہ لہ جیئی فوی و بہ لاکہ درہ خینئی پیرگہ لا ناوگہ لی
 فوی سا رہ وہ و پووی کردہ کہ کان .. کہ کانئیں کہ بہ و
 لہ پووی و قوتہ وہ جاویان بی کہوت و لہ یان دے
 کہ فی تاوہ سوئی نہی کہی پتوہ نوو سا بو، بہ
 قاو قیر لگہ وہ لہ پووی کرد وئی دور کہوتنہ وہ ..
 بہ لام کہ شاہ [تُوڈی لہ] لہ جیئی فوی مایہ وہ نہ تراو
 بہ امیری وہ ستا لہ لہ نہ کرد

لاوہ کہ یس ماوہ بہیک دامانی تُوڈی جی لہا . یان تُوہ پورہ سی
 لہ تُوکانی کہی کہ بدایہ و خواستہ کہی فوی بی بگوتایہ ، وہ لک
 باو بو لہ و سہ رہم دا . یا خورہ بُو لہ جیئی فوی بُوہ ستایہ و
 لہ دورہ وہ تقای لی بگرداہ کہ لہ گہ ل فوی بی بیات بوناو
 سا و بیٹایہ کی بو تہ رخاں بکات و ~~دا~~ لای ~~بیات~~
 ہر بہ و بونہ بہ وہ کہ ناوارہ بہ و لی قہ و ماوہ و ریئی لی وون
 بُوہ ! [تُوڈی یوس] تقای دووہ میانی بی باس تر بو
 نہ وہ لک بہ رہ ست لی دان لہ تُوکانی توورہ ہی بکات !
 لہ بہ رہ وہ لہ جیئی فوی وہ ستا و بہ زمانئی شیرین ~~و~~
 تقا کہی فوی لی کرد . تیر لہ رہ نہ وہ نہ [تُوڈی لہ]

تُوہ
 ۸

خالاکه ی لی بست ، دلی بی سو تا و له کرسی و ده رینی کافی
 بر کانی هند تکی بی به ختی و له گهل خوی لیری بونا و سار
 گه بو کوی باوکی ~~که~~ وره ی رو رگه که ~~بو~~ بو ~~بو~~ ~~بو~~ ~~بو~~
 دی ~~که~~ ~~که~~ ~~که~~ ~~که~~ [تونکا] ~~بو~~ بو ~~بو~~ بو ~~بو~~ بو ~~بو~~ بو
 میوانداری بیکی باوانه ی کرد و بی گوت ~~بو~~ بو ~~بو~~ بو ~~بو~~ بو
 خوی بو بگی ~~بو~~ بو .. یاله وانه که بی زمانی به ره لالا بو
 هر له کانی [تر واره] ~~بو~~ بو هر چی بیکی به سه ره هاتو
 بوی گیر بی ده ..

گوی :
 « من [ئوردیوس] کوری [لایسیر] نام ، که ناو بانیم له لیست
 ئاسمان .. نه منی سه گوردیستی نه و سه گه رانی یا نه به
 که به سه ما هاتون ، له سه ره مستی « زلیوس » و هوا کانی دا ،
 هر له و سا که وه که له [تر واره] که با و مه ته وه بو ساره
 که ی قووم ..
 « باهلی کرد و پایلی نابه که شتی به که مه وه ، بر دمی بونا و خالی
 له و زه کانی « بیکونس » . منی ساره که یا نه تالان
 کرد و گه لیک که سم لی کوشتن ، یا شان شه کانیان و

د سامانه کاینانم د اېش کړد به سر بیاوه کاغذ . نه گه ده مو
 ده ست له وی بارمان بگردایه هېڅ شتک پر وی نږه داه
 به لام که نږه له بیاوه کانم چمند هوار یی به کیان له سر که ناری
 تاو د که سر بر سوو، هاوه روانی نه وه بون پینه سواره و
 نان و خوانتکی کله شتک بهین . راستوانی دوړه که تې له و
 کاته دا کو بوبونه وه و چمند جار تکی هور ورمیان بوکھناین
 زیانکی زور بیان لی دین ..

دوای نه وه نه پوله کانی کئی که ، که هک لوبو، تا نو پور
 په بیان لی بر دین ، له پروی ده هم دا له که ناری دوړگی
 « لوتی - خوران » گړه چا نه وه . منیسی کئی که سم
 له بیاوه کانم هک لبارد و ناردم کن نه وه وی تاو دوړه که . نه ته وه
 که تې به پرو و خوتی به که وه پیت وازی کان کرد بون و تیر ویر
 له و « لوتی » هیان ده خوار دابون ، که خویان
 لیان نه خوار د هم « لوتی » یس برتی به
 له پیوه به کی خیرین که وه ک هم نلوین . هر که سنی پسخوات
 دلی نه هی به و خاکه کتیا پرواوه و نایه وی هر لیز لی
 جیا پینه وه . بهم په نده ناچار بوم هر سنی بیا وه که ی
 خوم بال په ست کرد و به زور فریم دانه تاو که سخی به
 که وه . پاشی نه وه ده مو ده ست له و دوړه که به بارغان

« کرد ، نه وهك كه سانی تریش له و میوه به بخوان و سه رگیستی

بله ن و نه یینه وه بو خا که کوی خویان !

باشان که ییستینه خاکی نه ته وه یهك ، بی یان نه که لیت :

« سطلوی » .. نه وانیش هم مو سه رگیستی و درنده بون ،

هریه که به کله خاوی هم بووه که له ناوه راستی ناوچه و اینا بووه

میستی دوانزه که له سیاوه کاخه هر کترارد وله که ناری ناوه

دایه زین : له یاش ییشتینی که م که ییستینه به رده می

نه که و نیکی که وره ، که به لوله نامانی مات و په شیر ی نایاب

که ییش هویینه ناو نه که و نه که وه دره حمان کرد به هزاردن

هاوه پروانی که وره ی دو که که بون ، بیته وه . که که ییستینه

تواری ، که وره ی دو که که کهاته وه . ها و نیکی به کها . زه لایم

به سام بووه . پیاده لی ییسه توخی . نا که که ییستینه کانی خوی

خسته ناو نه که و ته که وه و که که به رگیستی به کها

که وره یی خسته به رده کها که و دای خت . نه رده

که نه نه زله بووه چه نه سیا ویک له هچی خوی نه که بزور

باشان به تیدای به کی ها و نیان مو ر بووه وه و لی ی

پرین هچان نه وی ؟ میستی شم گووت : « نه یونا نشین

له کاری [تر وایه وه ها توین . تکای میوا نزار بیت

لی یه که یین . تویش له ری ی « ز لفی » ی که وره ی خوا کا نذا

در که بیستون ناوارانه جان که به میوانی خوت ۲۰۰... کابرای
 لعل هورین که سه وهی بیت ، سه ده نللی اما که وه
 وه راسی رانیه وه ، گوتی : « یوه به هله را هون که سینه نا
 واداناوه بایه فی به « زلفی » وخواگانی نه رهین .
 سه پرولی « دلیزیدون » این ، که له بینه چه و بایه را له اول
 که وره ترین !... بایه سه وه ، لی سه می وورته به کی له دم وه
 بیت ، ده تی خسته بان رشتی دووکه س له پیاده کانه و
 به هه مو لهری خویده و لی به سه که له به ده گانی نا و
 سه سه و ته که را ، کاوه له لی سه ریان هاته ده ره وه .
 دوی سه وه یار چه یار چه ی کردن و ناماده ی کردن بو
 نانی توانی لوتی !... کاسی هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه
 راه گوشت و بیگ و میگ وه هه هه ناوه راستی
 به رنه کاینا ، له سه ر زه وی به که پالش و خرب
 نه وی لی که وت !...

« بیرم له وه کرده وه که سیره سیره که می لی هه بلیم و هه
 بگوتمه سه ری .. به لام که لکام رانیه وه ، هه موغانی تیا سه هون . چونکه
 به هه موغان بیگم وه نه مان نه توانی سه و که له به رده لا به سین
 که ده می نه سه و ته که ی لی گیر ابووا... به هم به نله ماینه وه له
 وی را ، هه خه ریلکی سیه ون و گریان بوین تا پور بووه وه ..

« کافي که پودر هلال هات ، لنه هودره که خنبري بوه وه .
 ناگري هال کرد دمه پره کافي خوي دوستي ، پاش نه وه پروي
 وه گير بو پياوه کاخن ، دوو که سي تری کی هم لگرن و کردنی به
 ره صیک خوار دن بونا شای به یانی !... کافي که له خوار دنی
 زه لام کاخن بوه وه ، بالی نا به به رده که وه ، گلوری کرده وه و
 صره کافي رایه گری خوي ، پاشان دهر کی نه که و ته که ی
 به به رده که گرت و م ، بجاملی نا به ریوه ، منی به چی هیت
 بیر له وه بکه وه ~~چون~~ خومان ده ر باز بکه م .
 دواي بیرم بو بو ~~ری~~ ری به ~~ده~~ ده ر باز بون نه نا و نه که و ته
 که دا کوته کنکی زه لام که له داری له سوئی سه و ز دور و ست کرابو
 داز ابو بو کوته که که به هصار زل بوو ، ~~دووه~~ دوه نه ی کوله که ~~ی~~
 که منی ~~که~~ بوو ، که بیت سه ول کی بدری ~~بجا~~ بجات بر ناو
 ناو دا ، منی به ~~بکه~~ بکه له و کوته که زله ~~که~~ که در ~~ی~~ ی
 نه س ~~ی~~ بوو به پیاوه کافي قوم گوت سه ره که ی
 تیر بکه ن وله سه ~~کا~~ گره که ووئی بکه نه وه ، پاشا
 هته ریر کوه له بیک په پینه وه که له سوو هتکی
 نه که و ته که دا داز ابو بو ~~سه~~ سه وه .
 بو به سیواری و هاوری که مان ~~سه~~ سه خوی و ~~سه~~ سه
 کانیه وه ^{هاته وه} که له به ر ~~ی~~ ی به رده م کونی که که و ته که ی

« لارا و دوو کبسی تر سمانی کرد به سبوی تو خوبی !... له و کاته دا
 جامیک مبی به کهنیم له هینه کی خومان دایه به چار دیک
 هموی توئی کرد که لخی قوی لسته وه ، به دقوئی به که وه گوئی
 دد به وه له مبی خرابی نه کات ! بیتا که ناوی خوتی بی
 نالی ، تا ورت ناواره کان به خنده بیت له که لارا بکم ؟
 منی جامیک تر مبی دایه و لیم گوت : « ناوی من
 [که سبیا به] که بیت نه چی که به خینه کم له که لارا
 بکم بیت !... که نه وه مبی گوت به زمانیی واوه وه رمی
 دام وه دلم دهور یا ، گوئی به » [که سبیا] ت ناوه . منی
 له دواي نه وهی که هوه بیا وه کانه خوار ، توئی نه خوم .
 به خنده بی به کی منی بو ناو و ده کان که مه تا !...
 دواي نه وه به لارا پال کدوت و که و نه خه و یکی کرانه وه . وا
 دیا بو مه به که ته واو کاری لی کرد بو . دلام له پیش که مه
 بنوی سا به وه هندی یارم گوئی زه لامه کانی منی
 له دم هاته دهر وه !... منی دهر دهر بیت خوم بو
 ناماده کرد و دهر تم کرد به چی به چی کردنی نه و کاره ی
 که لوم دانا بو دهر یاره ی بکم م . کونه که کم فری دایه ناو
 ناگره که وه ، که هیتا گری مابوو . مه به کی وه که پیکو
 ناگری لی هات و و و و و . یاس نه به هه مو لهری خوم وه

در کوه که ناگرای به کم کرد به چاویا کویرم کرد... هر
 بز و تله کم به ناو گلهنی چاویا نه گرا ، چاو و پیلووی
 چاو و برانده کافی هر مو ووتانه ، له و کاته را که هر
 بز و تله ناگرای به کم به ناو چاویا نه گرا ، ده نگیلی لیوه
 نه هات ، هر ده نگی نه کرد که نا نگی سورده
 کرا و نه خسته ناو ناوی سارده ده
 در لنگه هووره که قریب کی کرد ~~در~~ امانک بود ، دیواری نه سکوه
 کی هینا به لرزین ، نیمه له سو چینی نه سده و نه که با
 نومان ~~سارده~~ ده وه ، نومان کی دوور خسته وه ، نه ویسی
 کوه که کی له چاوی خوی ده هیبا و ~~پو~~ ^{ضری} ~~دوور~~ ^{داز} ، هاوی
 نه کرد و نه یقیراند ، بانگی نه ته وه که کی نگی نه کرد که له نه سکوه
 کافی ته نت نه و نه سکوه را نه ~~ری~~ نه وانسی
 هاتن به ها واریه وه ، له به ردهم کونی نه ~~سده~~ و نه که با کو بونه
 به ده نگیلی زل کی یان ~~پرسی~~ کی ~~هلی~~ کوتا و ته ته ~~رقا~~؟
 نه ویسی به ده نگی هر ره به رزی خوی وه وه ای دانه وه ، گوی
 « کهس نیه » هلی کوتا و ته ته ~~رقا~~ ، (کهس نیه) نازرم
 نه دات !.. نه وانسی کی یان گوت : « کهس نیه نازارت
 بدات و کهس نیه هل پلو نسته سرت ، که واته (یوزیدون) ی
 خوا تووسی نه خوسی کرد دوت ، له به رده وه ~~نه~~ نا تراشین

« يا مریخت بدین ! » ... ستره و یان گوتی و بستی . به حیوان
هیت !

دلنده هوره کیش ، که نه ده یی بستن ، به پله کوی خوی گه یانده
ده کی نه سله و ته که و ، که له پرده کی دم کونه کی هلو
کرده وه و له ده قاکه را دانیت . به له کافی خوی کرده وه
تا و ده قاکه را هلو نه دات به که جان له ده سی ده ربار
پین ! ... به لام نیم ، و ونک ، به هیوستی ، خومان گه یانده
تا و صیره کانه وه و ، که که مان خوی به کی مریخت لو
مریانه وه ه لوسی و هندی که تسی مریه که گیر کرده .

به مریه نده به لای را تیره یی و هی له ده ستی
لنده هوره که بزگار بوین . لنده هوره که ه موو جار نیک
ده ستی نه را له سستی مریه کان ، به لام نیم به یی کیانه
خومان ه لو ییو ! ... کافی که له نه سله و ته که ده ربار
بوین ، مریه کاغان خسته یی خومان وه و خوی وه تا و

که سستی به که مان و به یی و هی ره و جان کرد .
کافی که له ناوچی مریه د وور که و تیره وه ، بانگم کرده لنده
هوره که ، ده سیم کرد به توایج و پیدرتی گرتی . نه ویسی نه مریه
رقی هلا ، که له به ردگی له کرده که ه لکند و تووری
له را یونا و ناو که ، بوک و جگایه یی که ده نگی منی لیده ه هات

« زوری نه ما بوو که ستی به که مان بی به ریر یا وه که وه ... به لام
من هر قسم بی که گوت و خوش و نه بلی که ده رسته خسته
نه وی هیچی بونه ما به وه ~~که ده مان~~ ، دافی دلی خوی بی برتری
که به نابه رسته به - [پوزیدون ای خوا ، تولی بولعانه وه
خوایس گوی بی بوو ، به لیتی دای که ترا که گیرانه بی !
« باشی نه وه که بیستینه دویرگی « نه بولاس » نه هم
خوا به ناله به به - که موو بایه کی دای ~~که مان~~ که بی کی دافی
هر بی بایه کی پوزیدون که ستی به که مان خراب بوئی خسته
ناویه وه و ده کی ~~که دای~~ ، ده می ~~که مان~~ که بی
به ده زوو به کی بیس به به ، که به رگی هیچی ده ست
لی دانگی نه که گرت ، باشی نه وه بایه پور ناوایی کافی
خوی نارد ، بوئه می به ره و نه که کم که ستی به کم
بیان ... تا نو پوری خست به گوسی که مان بورد
نه پوری ده هم دای زووی نیتخانه خوش و سینه که مان
به چا و که وت - ته نانت نه ته وه که بی خومان نه دی ، ناگرایان
بو هر که گداندین که به بی بو بو ده گای به ندره که
له دگوسی خدم و ماندوتی به وه ، خنو دایگرت
کافی که نو تووم ، زری وانه کاف له به - تووره که که بی
[نه بولاس] لیان بوبوه مقومقو نه وانه وایان

در این سوخته و هوی له ناو تووره که که دایه ، دیاری به کی به ترخه و
 پره له زینر و زیو ! دوا بی له سر جلی می خویانه ده روی
 تووره که که یان کر بوه و... نه و پایانه شی که له ناو تووره که که دا
 به نه کر ابون ، به هه مو و هیزو هه په تی خویانه ده ده ری ری بون .
 کاشیکان تانی عاوه به کی که لیک دور که شتی به که ماینان
 گریاوه ته پاته ده بوناوه پستی ده ری اکه !
 در پاشی چه نه پوژنک که در شسته دور که ی زن خویانه که ناوی
 « سیرکے ابو . نینوهی عاوه کاشم نارد نه ناو دور که که ده
 تاتی می بکند ده . نه و آسینه ویشتون تا که لایستونه
 کوشی [سیرکے] .. زن خویان به پروویه کی خوشه و
 پیوازی می کرد بون و میواندانی می کرد بون . جوره
 نه بیکی می ده خوار د ابون که می هوشی داروویه کی
 تا به تی می تنگ ل کرد بون نه م به بونه و ده دور دست کر ابو
 له نیشمان و خداتی خویان له پیر بیانه ده . دوا بی
 حاوی به شتی که که ل به کار هینا بون ، دارده ته کی هوی
 پیاکتی ابون . بون به به راد . به لام هوشی حروطیان
 بوه ما بوه و... منی که ته ما نام کرد زوریان
 لی خوو نه که یانه و... سیره که ی کلم هم لگرت و پروم
 کرده کوشه که به لام له ریعا دا « لهور می

خاوهن پيدا و زير « م بر چا و كهوت . له وه نا عا دارى كردم
 كه پيا وه كانم چي يان به رها تو وه . گيا به كي تا به سيني
 دايي كه له چا و به ست كردني [سيرك] م پيا سيني . دواي شه وه
 نا مو رقا ي سيني كردم : هر رقا ي دارده ته كه ي خوي له پرومدا
 به زركنده وه ، مني سيره كه ي لي هر ^{بلا} . شه و سا كه
 شه وي لي لم كه پيا شه وه و دواي چا و يو سيني لي شه كات و سيني
 به دوشتم . . . كه يان به هر دو پرو يان دا . . . پير
 [سيرك] چا و به سيني خوي هر لوه شانه وه .
 پيا وه كافي مني وه كه پرو يان لي هاته وه . . . سيني
 هر مومان تا سالي شه ، كه له رن هوا را له نا و شه
 دوي كه به را سيني . . .

« كه سالكه ته وا و بو ، تكام له [سيرك] كرد ، سيني مان
 به ات پروينه وه . گويي باش . به لام به و م سيني . . .
 پيا سيني ندا سيني بو خاكي [هيدس] ، تاله پيره گوريه كه ي
 شه دوي [تير سيني] به سيني باش پرو مان چيه و به
 به پيا به كه ا پروينه . . . مني به ليم دايي كه به گويي بكم و
 ده سمان كرد به پرو سيني . كافي كه پيا سينه شه و چي قا به
 خومان له و پيري جه نذاري . له وي را ته صومر هر مودلا به كي
 را گير كرد بو . . . مني چا ليكم هر لكند و خويي ميره كوشتي به

« کانن قی پست .. ستره هر نه دهنه گیانی مردوده کان بوئی
نه و خوئیته یان کرد ، هر موویان له نزیلی کو بوئه وه .. له ناو
نه و گیانانه دا بودک هر بووه لادی هر زه کاری بی زن هر بووه
پیری به سالد هوه هر بووه هر وه ها کیانی چون هر بوون ..

به لام من پیره کی می خوم هر کلسا و هوم نزیلی هاله که وه
به گیانه کانن گوته کلسان له هاله که نزیلیته نه که ونه وه ، تا من
له که ل میاوه پیره که دا ، « تریسیاس » گفتموئه که م !
که به تخم دا له ناو گیانه کانن گیانی رایی تیا بووه کانن که خوم
بو جه نگی [ترواده] نه و ما بووه که نه و م رهی به وره نه ، ده ستم کرد
به گزیان ... له که ل نه وه لید ، زوم لی کرد ، له خوئیته که
نزیلیک نه بیته وه ، تا من پیره که بیتم !

« دوا بی « تریسیاس » هات . دا ده خستی زیری به
ده نه وه بووه ده ستمی کرد به خوار دنه وه ی خوئیته ره نگی تاریکه که
که له ناو هاله که دا بووه . نچا ده ستمی کرد به لیک دانه وه ی دوا پوری
من . گوئی : « ته نگاهت زور دیته ری . به لام توو میاوه کانت
له توانا تاندا هر به بی وه ی بگه نه وه عالی خوتان ، نه که
به ته نگی نه وه وه بن ، که گه لیسته دورگی « تریسیاس » ،
زیان به ناوا که کافی نه گین . چونده نه و ناوالانه له به ره ی
« له ایوس » ی زیری بن . به لام نه که ریتو نازارگی نه و

د نانا الاته بدهن ، خوئیستان وکستی به که لیستان تووسی
 سه رگه رانی که بن . سه نانت پنه که - خوئیست به زیندویتی
 ده ر باز بیست و بگه بیه وه جیگه ی خووت ، له ده ست ده ر دی
 سه ری ری زنگارت نایبیت . که یوه به کی وارا جوت به خترانه
 که ت نه که ویکه وه که هموله خرفوت و سزادا بلیقه وه . سه نانت
 نه که - بگه بیه نه ویدی ته صرفی خوئیست ، هر که ناو زری را
 تووسی صدک نه بیست ا .

له یاس نه صرفی پیسه که له لیک دانده که ی خوئی بووه وه ، هموله
 هوره نازارکم هاته پیسی هاو که له ناو دونه خ را بهر پیاد خرابان
 نه که وینی . نه وریسه نانه نه منده کاخوسی ویر نازار بون ، هیم
 بوته مایه وه نه وه نه بی که له و سوینه هم ر باز پییم و بجه وه ناو
 که کستی به که م . دوی نه وه ده سخان کریمه کوچ کردو بایه کی له
 سه - خوئیس که کستی به که کافی به ناو ناو که لا نه برد .

[سیرک] ایی له وه پیسی ناووه گاری کرد بوین که خوغان
 له بوو که کافی ناو زری پیارترین و گوئی نه ده بیه بانگ کردنه
 خووتسه که بیان که چه واته مان نه کن و بو دهر دی سه ری
 کیستان نه کن . هر وه هاگه ترساند بووله وه ی ~~توختی~~
 کیلکه ی گولزاری نه و بوو کانه بگه وین . کافی له دو پرگه که ی
 نه وان نریک بوینه وه ، میوم تووانده وه و گوئی که ی پیاه

کافی خوم بی گرت . تا گوئی یان له و بانگ کرده جا و ورا و که ره
نه بی . پاشان پیم گوئن به کو له که ی که شتی به که وه بم بستنه وه
تا له و دورگه سامتا که تی به پیرین . نه که زورشم لی کردن
گرتی گوری به بستنه وه که م نه که نه وه ! ... نه نه بی به
پاستی پروی دان چونکه هر نه وه نه نزدیک نه و دورگه به بوونه وه
بو که کان به ده کلیرینه وه بانلیان کردم . لیم نه پاران وه بو
نه وهی ماده به ک لاریان بختنه وه . منی به هکار دلم بی تا
سوتا ، نه جولیت کرده که یان به هی بهیم . بیاده
کاتم تی که یاند ، به ده ست که گوری که م لی بکه نه وه .
به لام نه وان به گوئی یان نه کردم له هیاتی نه وهی به ره تلام
بکن ، گوری ترکیان هینا و یان به ستم وه . به و جوره
هستیانه وه تا له نادچی متری به به بهان کرد !
» روابی که بیستنه دورگی « تریا سیاهم که له وی را به اله
میدکانی « هم لوس » نه له وه یان . منی جاوی سیاه
کافی خوم تریانند ، که به بی نا صورکاری به کی سیاهم
بیر ه که بچولینه وه . نه وانیش به لیسیان را توختی
نه و ناوالانه نه که ون . که هی جارکیان ، له کافی جیابوونه وه
له وان ، به دکارکیان هانه ی رابون و ، برستی بیس کاری
لی کردیون ، هندی هایان سر بر پیوو خوار دیویان !

« که [هلیوس] ای گوره یی سوهی لی دیون رقی لی یان
 هر لای بوو. کالای خوی بردبوه بهر [زئین] که گوره ی
 خواکان بوو، لی یی یار ابووه که سزای سوهی که سانه بدت
 که زور داری یان کردووه و زیانیان به هر و مالاته کی که بازه
 [زئین] ای به لینی دابویی که خواسته کی چی به چی لجات
 به م په ننگه ، هر سوه سوه ده سمان کرده وه به پرویشتن
 به ناو زری که دا ، گزیم لوو که به کی توند و ستره هلی کردو
 که سستی به که مانی کانه و خویسمان و نه ویسی خسته ریزاوه وه ،
 نه نیامن نه لی !... دوی سوه به م سوه یوله کانی زری که وه ناو
 بردمی تاله که ناری دوپگی لی کالیبو [پرسی دام]
 ستره وی دا بووم به به نده ی خاوه لی دوپگی که ، هت سالی
 خستی نیا طاصوه ... دیاره خویستان لیزوه ناگا دارن که
 له و طاوه به دا چیم به هر هاتووه که واکه بیولیت به
 دوو باره کردنه وه ی ناکات !... »

۱۳۳

کاتی که « تودییوس » ی پاله وان له هر گوروشته کی
 خوی بووه وه ، گوی گره کان که بریتی بوون له گه وره ی دوپگی که
 و خانه دانه پایه لیزه کانی سوهی ، هر مویان لی ده نیی دای گریه

به زدی یان یا هاته وه . یاشی نه وه ضرمانداری دورگره
 فرمائی را که سقی به کی هوشی پره و یان بوئاطاره کرد که
 ده موده ست هلی گری و بیبانه وه بوئیتمانه کی هوی له
 «دینا کا» را . [نودیسوس] ای هره نه وه نه که یسته
 که ناری ده لیا . بیتمانه کی هوی و ، پاک توزی مانده
 بجه سته وه ، [نودیسوس] ای هوی بده رخت .
 [نه تینا] ای ها و کال ، هم بود که یه و به یه به کی بوگرایه وه له بایت
 نه که یه وه ، [بنیوی] ، که هون خانه رانه کانی [تینا کا]
 به چیان را وه بوئه می ولی کیس بکن و دلداری له
 که لا بکن ! یان ناو کار می کرد که له جل و به ری
 که دایه ای را هوی بلوری که نه و او به ری ، بوئه می
 همو سیک به هاوی هوی بیخی ! [نودیسوس] ای
 وه که [نه تینا] ای گو بنو هوی گو ، کینا له ریفا کی
 هول و هول و به رده لانه وه ، ریفا کی که به رده و هوپو
 کوپتی به رده وان که هوشی نه ویت به رده وان که
 ناوی [یوما یوس] بود که که یسته لای هوی لی نا کرا
 کرد ، نه ویس میانداری به کی ناوازه ی کرد ، به ریگ و
 له و ده مه را ، کوپی [نودیسوس] ای که ناوی تیلما هوس بو
 هانه نا و کولیه که وه ، کانی که نودیسوی باو کی هوی

ناسی بیوه ، له گه ل باوکیا ره ستیان کرده ملی بی لک و به
 گه مد گوری بی کی باو کو کوینه وه هاک و هونی یان له گه ل
 به کت دا کرد .. له خوئیاندا فوت کی کامه رانی برانه ناو
 ها وه کانیانده وه .. له یاش نه وه هر دوکیان ری و سوشکیان
 دانا که گه له کوته کی نه و خانه دانه به خینه زور دارانه هر ل
 بووه سینه وه ، له هاویان بریوه وه نه دلوزه که ! ..
 نه و خانه دانه به خورانه ، له و نه وه دا خه ریکی ازنده وه
 هکی نا ه نگی نا و هیت خور دن خوئیان یون له مالی ئوردیسون
 که بریو له ده ننه ره ننگ و قاد و قیر .. لاله وانه جل
 گو پر او ه که یی که هوی خسته بو هی خواره لو لگی
 سیره وه هوی گه یانده هی ، له به ده م ده روزه هی
 خا تو وه که را رانیت ، راوی نای بو د .. یاش نه وه
 هر لگی ره ست که وت ، هوی فری بایه باو مال که هی هوی وه
 به لای به گه سیره که هی هوی را خسته ری که ناوی « نه هوس »
 بو .. به گه که له ناو رانی له هی هوی یا لک ابو ، نه خوشی که وت
 هر و هانده وه ، له ناو له لیا نه بزوتنه وه ، به گه که گوره هی
 هوی ناسی بیوه ، به لکم توانای نه وه هی نه بو هیچ لغات ، هر
 نه وه نه هی بی کرا که کلای یو بله قینی ، به ناوی خوشی هانی به وه
 هر هی بی او ه هانده دانه کاسی بو ، که مرستی نا ه ننه که بزورن

هرستان به [نودبیوس] نه کرد. هر وایان نه زانی
 خوزه لوگلی بییره و بوئوده هاتوره نان وگوستان
 بی خوازی. نه وانه هر مویان به خستی یان بی دا، به کلبیان
 نه بی، که له هر مویان ده و له منده تم و پایه که وره تر بوو. ناوی
 [نه نیتوس] بیویم یا هل شاخا. بیجه له وه ته ختی
 دایه نیکیتی بی هالی. پاله وان، [نودبیوس] بی
 به پل که چی به که وه له بیو کردنه بی ده ننگ بوو. به لایم
 له دلی قوی را بریاری را که توله له ونا که س به چه پیر کجانه وه
 هر له وکانه دا، «نه سینه» نازگی خسته دلی [بیلوی]
 به وه که شود بیک گانی بوئا ووه وانی به بی به ره که ی
 قوی بو میرده وون بوئه که ی. ~~هاله~~ نه وانه که وره که ی
 میرده که ی قوی بیسته ده ره وه بوئا ووه که وره که ی
 مالی خویان له که ل سته به ک تیردا. بوئه وانه بیس که
 هاتون بخیوازان به وه ناسرا یجات که هر کامیلان
 نوالی که وانه که بیسته وه بی و تیری بی بر او تری، سووی
 بی نه کات و ده مرده ست له که لیا که خسته وه بو مالی
 خویان!

کاتی که [بیلوی] نه وه ی له هر مان ناسرا کرد،
 هر مویان نه وه یان بی قوش بووه ده م خوسی یان بی کرد.

به للام که ده ستیان له به که وانه که ، که میان نه تیوانی نیو^{٥٧} ٥٨
 هه - په کتلیان له و بخاره دا به باجوو ! .. له و کاته را خوازه
 لوکه که ، [ئوډیووس] ، له ناوه پستی هه مؤیان را خوی
 ده - خت ، که وانه کی گرت به ده سته وه ، هه - هی
 له وی دابره ستیان کرد به پیزی کردن و بی که سین ا... به للام
 که هاویان بی که ملام که وانه که ای که کتیی و به ئانی تیره
 که بی که هاویری ، ده نه ده ننگ و قاوو قیره که میان
 کوپرا و بویه بی ده للی بی کی به سوپ لهینه - ا... دوی
 نه وه [ئوډیووس] به کافی له به - خوی را که نه و
 و اجتی خوی بی ئا هله کردن ! هه ره هه پت و به ختلی
 + خوی بویه ختین ، [تیلیا خوی] کی کوپری بی نه خوی
 و ده تی جل و به بی به ننگ می بریله راه وه ، نه نلو
 گوخانه هوه بال باوکی ..
 [ئوډیووس] ای باله وان که وانه که بی خوی یا کتیاو
 به کم تیره خوی گرت که ، دخی د ورمه که بی که ناوی نه تیشوس
 بوی شکاری به خوی و جام مریه که به وه که خه ریپین بوی نه خوآره
 و ... [که تیشوس] که وته به ره وی و که ونا له ناو
 هوی خوی دا .. له و کاته را که که و تپوه گیانه لاوه و و ،
 دوا هوولسی نه کرد ، بی به کافی که وتی له میزه که و سره و

نخوفی کرده وه .. [نه تینوس] له وه دا هر له به لکلی سر
 بر او ی نه کرد .. ده ننگه ده ننگ به بیا بوو . دانستوان
 نه زان وکوتنه جووله جوول . نه وانی تریتی هه ستانه
 نه ری و توقاین . هر سهیری نه م لاوله ولای خو بیان
 نه کرد ، نه که این تو نه بیم وزاری ~~یانه~~ یانه به دیواره
 کانه وه هر که بر ابون .. به لام [تیلیم خوس] ای
 فیل زان هر له نه وه نه وانی شار دیوه وه ا-
 تیر نه و سا که بیا وه بهر هوه کان شیره کانیا ~~نه~~ کلشیا
 و مئزه کانیا هه لگت و هوریاش به قه لغان و هورپور مین
 برده به [نود پیری] الیچه دل کوستاری له که لدا
 بکن .. به لام [نود پیری] به به ک به تیره کافی
 نه ی نه تفاوتن .. کوره که لی ، [تیلیم خوس] به مکی دریری
 گر تجوبه ده ست وه یاریده می یا وکی هوی که دا .
 ده س و پیوه نده دلوزه کاشتی بستان نه گرت ،
 هر چی به کیان له ده ست هات ، له فیل و له ده س
 وه شانن ، یارم تی یان ~~هه~~ دا . هر که سی ما بووه وه
 له به ره هوه کان ، به ره کی نه وان نه که وتن و نه کوران
 و له نا و نه بران .. تا که تیرته یاریده کی وه ها خو نه کافی
 نه و هوریری یانه وه له جهو که له به سه زه وی را نه هانه

خواه ده . ته نانه ت نامانه ناوژه هانی خوښه نایابه
 کانی که بوژنه و نان و خوانه ناماده کرابون خوښه
 کان به به یاندا پاران و بی بیان کردن ا...
 کانی که لاجو له هم مو بیان خرا وله دور مننه کانی
 [تودلیوس اشکس نه مانه ده نه کووری ، باله وان
 مه رو دلر لاجو لای نه داوین یاکه دلنوزه
 به نارامه که [بنا لای] او به که رهو گویری به که وه
 ده سینه کانی کرده که کانی خوښه و خوښه و بی و
 ناوانی ده سالانی خوڻی جو اصرمانده وه !

